

[Arne Melchior]

tvang, aldrig ved urimelig favorisering, men på en naturlig, markedsorienteret måde.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hr. Arne Melchiors henvisning til den vesttyske trafikminister, der har prøvet med gode viljer og fromme ønsker at styrke jernbanerne, var jo et godt eksempel på, hvordan det går, når man ikke har andet end de gode viljer. Der skal en meget mere energisk indsats til, ellers går det sådan, som det er gået i Vesttyskland, og Vesttyskland har i hvert fald gjort det, at det har lagt anlæggene til det.

Det, jeg sagde om containerselskaberne, var ikke, at de ikke ville benytte jernbanerne, det vil de nemlig gerne, men de dikterer priserne. Jernbanerne har nemlig i hele Europa indgået aftaler med de syv store containerselskaber om, at det er dem, der sørger for, at transportkøbet går den vej, og de har fuldstændig styr på prisbetingelserne.

Hvis hr. Arne Melchior talte med Mærskss containerselskab, ville han få det at vide, for det har nemlig en anden politik og et andet koncept end det her og har stor interesse i at bryde det, som de europæiske containerselskaber i øjeblikket gør, hvor de er i stand til fuldstændig at diktere jernbanerne de økonomiske betingelser.

Her har vi én af de tungtvejende grunde til, at det går så dårligt for jernbanerne, og her har vi ét af de alarmerende punkter også i denne her debat om, hvor lidt det interesserer. Jeg ved, det interesserer hr. Arne Melchior, men jeg tror ikke, det interesserer hr. Ikast, og det interesserer ikke trafikministeren, og det interesserer ikke Socialdemokraterne. De tror, at gode viljer giver os et godt jernbanesystem.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er jo ikke bare i dag, vi diskuterer storebæltsforbindelser. Det er meget sjovt at sidde og følge de gamle udsendelser i tv og se, hvordan man igennem tiderne har diskuteret denne forbindelse, og så blev en del partier i Folketinget altså enige om, at nu skulle det være, og Kristeligt Folkeparti var med til det. Der gik mange forhandlinger forud. Vi skulle bl.a. sikre de midt- og nordjyske veje og forbindelser.

Men nu er den der, og vi er nogle, der har været ude at se på det, og man er i fuld gang. Det er

umuligt at ændre noget ved det. Man kan godt have ønske om det, og man kan have modvilje imod det, men det er i gang. Kristeligt Folkeparti ønskede også dengang, at vi ikke bare skulle have en togforbindelse, men også skulle have en mulighed for at komme over i bil, som man selv skulle have lov til at køre, og det står fast. Og vi har hele tiden fulgt med i udviklingen, og hvad der er sket dér. Man kan selvfølgelig stadig væk have modvilje imod forbindelsen og ønske den ændret, men det er fuldstændig urealistisk at tro, at det sker.

Når man har været i Folketinget en del år, kan man også huske debatten om Farø, om Vejle Fjord, om alt, hvad der er sket, om modvilje. Så er broen der, og den er en kendsgerning, en realitet, og folk bruger den og synes, at det såmænd er meget godt. Men selvfølgelig har man ret til at rejse en debat, det er klart.

Der er også spurgt om DSB i den sammenhæng, og jeg tror, at det af alle ordførere for forligspartierne i dag er sagt meget klart, at vi står fast på, at der skal være dette forspring for DSB, og jeg tror, hr. Ikast også meget klart sagde det. Der kan måske endda komme til at gå længere tid end de tre år. Fra vores side er det helt klart – og det er det for alle forligspartierne – at dette forspring skal DSB have.

For at vende tilbage til den forrige debat om DSB, vi havde først på året, så er det Kristeligt Folkepartis klare opfattelse, der også kom til udtryk dengang, at vi ønsker at styrke DSB, ikke mindst fordi vi mener, at man har en forpligtelse over for de tyndtbefolkede områder. Derfor vil vi også i den finanslov, der skal debatteres nu, se på, hvordan man gør det, og Kristeligt Folkeparti har ikke sagt ja eller nej til at sælge færger. Vi har sagt, at vi skal have en samlet plan for, hvad vi vil med Kattegat, også med Det Sydfynske Øhav, hvad man vil med de ting, og så må man finde ud af, hvordan planen skal se ud.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi ønsker et styrket DSB, og det tror jeg faktisk at vi alle gør, for vi er jo alle sammen blandede trafikanter: Det ene øjeblik kører vi i vores egen bil, det næste øjeblik tager vi toget. Vi ønsker, at mulighederne skal være der. En dag med snestorm og dårligt vejr er det rart at kunne sætte sig i toget på de lange stræk. Det er det såmænd også i godt vejr, at kunne sidde og nyde det derfra. Derfor ønsker vi, at vejforbindelser og vejnet i